

ЛЕКЦІЯ 7

ОСНОВНІ ЧИСЛОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ВИПАДКОВИХ ВЕЛИЧИН

Закон розподілу найбільш повно характеризує випадкову величину і дозволяє обчислювати ймовірності всіх подій, зв'язаних з випадковою величиною. Проте при розв'язанні багатьох практичних задач важливу роль відіграють числові значення, які дають деяку узагальнену, усереднену характеристику випадкової величини та її розподілу. Ці значення називаються *числовими характеристиками* випадкової величини. Основними з них є математичне сподівання, дисперсія, середнє квадратичне відхилення та моменти різних порядків.

Для їх знаходження не треба знати точні закони розподілу випадкових величин, встановлення яких часто пов'язане з значними труднощами. В той же час числові характеристики в багатьох випадках вичерпують наші потреби в даних про випадкову величину.

7.1. Математичне сподівання випадкової величини та його властивості

Розглянемо спочатку дискретну випадкову величину X , задану рядом розподілу (табл. 7.1):

Таблиця 7.1. Ряд розподілу дискретної випадкової величини

x_i	x_1	x_2	$\dots$	x_{n-1}	x_n
p_i	p_1	p_2	$\dots$	p_{n-1}	p_n

В табл. 7.1 сума всіх ймовірностей дорівнює одиниці:

$$\sum_{i=1}^n p_i = 1.$$

Математичним сподіванням $M(X)$ дискретної випадкової величини X називається сума добутків всіх її можливих значень на ймовірності, з якими випадкова величина приймає ці значення (7.1):

$$M(X) = \sum_{i=1}^n (x_i \cdot p_i). \quad (7.1)$$

Із означення випливає, що математичне сподівання є величина не випадкова (стала). Вона має такий ймовірнісний зміст: математичне сподівання при великій кількості випробувань наближено дорівнює середньому арифметичному можливих значень випадкової величини, які вона приймала в цих випробуваннях. Тому математичне сподівання $M(X)$ називають ще *середнім значенням* випадкової величини.

Перейдемо до обчислення математичного сподівання неперервної випадкової величини X , заданої щільністю ймовірності $f(x)$ на інтервалі $(a; b)$.

Розіб'ємо $(a; b]$, довільно на n частинних інтервалів з довжинами $\Delta x_1, \Delta x_2, \dots, \Delta x_n$ і виберемо на кожному частинному інтервалі довільну точку $x_1, x_2, \dots, x_n$. Будемо вважати, що на i -му частинному інтервалі випадкова величина приймає стале можливе значення, що дорівнює x_i ($i = 1, 2, \dots, n$). Ймовірність того, що випадкова величина потрапить в інтервал Δx_i дорівнює $f(x_i) \cdot \Delta x_i$, тому по аналогії з математичним сподіванням дискретної випадкової величини (7.1) одержимо

$$M(X) \approx \sum_{i=1}^n (x_i \cdot f(x_i) \cdot \Delta x_i).$$

Наближена рівність виникає внаслідок припущення про сталість можливих значень випадкової величини на кожному частинному інтервалі. Для усунення цієї наближеності перейдемо до границі за умови, що довжина найбільшого частинного інтервалу прямує до нуля:

$$M(X) = \lim_{\max \Delta x_i \rightarrow 0} \left(\sum_{i=1}^n (x_i \cdot f(x_i) \cdot \Delta x_i) \right)$$

або за означенням визначеного інтегралу від функції $x \cdot f(x)$ на відрізку $[a; b]$, то отримаємо рівність (7.2):

$$M(X) = \int_a^b (x \cdot f(x)) dx. \quad (7.2)$$

Якщо неперервна випадкова величина задана щільністю ймовірності $f(x)$ при $x \in (-\infty; +\infty)$, то то отримаємо рівність (7.3):

$$M(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} (x \cdot f(x)) dx. \quad (7.3)$$

Ясно, що в цьому випадку для існування математичного сподівання випадкової величини невластний інтеграл повинен бути збіжним. Це ж зауваження стосується і дискретної випадкової величини, у якій множина можливих значень нескінченна, і для якої формула (7.1) приймає вигляд (7.4):

$$M(X) = \sum_{i=1}^{+\infty} (x_i \cdot p_i). \quad (7.4)$$

Математичне сподівання цієї випадкової величини існує при умові збіжності ряду в правій частині.

Приклад 7.1. Випадкова величина X – число надійних приладів в системі має ряд розподілу (табл. 7.2).

Таблиця 7.2. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	0	1	2	3
p_i	0,006	0,092	0,398	0,504

Знайти $M(X)$.

Розв'язання. Математичне сподівання заданої дискретної величини обчислюється за формулою (7.1)

$$M(X) = 0 \cdot 0,006 + 1 \cdot 0,092 + 2 \cdot 0,398 + 3 \cdot 0,504 = 2,4.$$

Відповідь. $M(X) = 2,4$.

Приклад 7.2. Ймовірність події A дорівнює p . Знайти математичне сподівання кількості появ події A в одному випробуванні.

Розв'язання. Випадкова величина X — кількість появ події A в одному випробуванні приймає два можливі значення: $x_1 = 1$ (подія A відбулась) з ймовірністю p і $x_2 = 0$ (подія A не відбулась) з ймовірністю $q = 1 - p$, тому

$$M(X) = 1 \cdot p + 0 \cdot q = p.$$

Відповідь. Математичне сподівання кількості появ події A в одному випробуванні дорівнює ймовірності цієї події.

Приклад 7.3. Неперервна випадкова величина X має щільність розподілу

$$f(x) = \begin{cases} \ln(x), & \text{при } x \in (1; e]; \\ 0, & \text{при } x \notin (1; e]. \end{cases}$$

Знайти математичне сподівання $M(X)$.

Розв'язання. Для знаходження математичного сподівання і використання в подальших прикладах обчислимо частинами інтеграл

$$\int_1^e (x^n \cdot \ln(x)) dx = \left| \begin{array}{l} u = \ln(x); dv = x^n dx \\ du = \frac{dx}{x}; v = \frac{x^{n+1}}{n+1} \end{array} \right| = \frac{x^{n+1}}{n+1} \cdot \ln(x) \Big|_1^e - \frac{x^{n+1}}{(n+1)^2} \Big|_1^e = \frac{n \cdot e^{n+1} + 1}{(n+1)^2}.$$

Тоді за формулою (7.2)

$$M(X) = \int_1^e (x \cdot \ln(x)) dx = \frac{e^2 + 1}{4} \approx 2,1.$$

Відповідь. $M(X) \approx 2,1$.

Властивості математичного сподівання випадкової величини

1. Якщо C – константа, то $M(C) = C$.

Доведення. Константу C можна розглядати, як випадкову величину, що приймає значення C з ймовірністю 1 (табл. 7.3).

Таблиця 7.3. Ряд розподілу випадкової величини C

x_i	$\bar{C}$	C
p_i	0	1

$$\text{Тому } M(C) = \bar{C} \cdot 0 + C \cdot 1 = C.$$

Для розгляду наступної властивості математичного сподівання дамо означення суми (різниці) випадкових величин.

Сумою (різницею) двох випадкових величин X та Y називається така випадкова величина, що приймає значення $x_i \pm y_j$ ($i = \overline{1, n}; j = \overline{1, m}$) з ймовірністю $p_{ij} = P\{(X = x_i)(Y = y_j)\}$.

2. Математичне сподівання суми (різниці) двох випадкових величин дорівнює сумі їх математичних сподівань:

$$M(X \pm Y) = M(X) \pm M(Y).$$

Доведення. Згідно означення суми (різниці) двох випадкових величин

$$\begin{aligned} M(X \pm Y) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m ((x_i \pm y_j) \cdot p_{ij}) = \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (x_i \cdot p_{ij}) \pm \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (y_j \cdot p_{ij}) = \sum_{i=1}^n \left(x_i \cdot \sum_{j=1}^m p_{ij} \right) \pm \sum_{j=1}^m \left(y_j \cdot \sum_{i=1}^n p_{ij} \right) \\ &= \sum_{i=1}^n (x_i \cdot p_i) \pm \sum_{j=1}^m (y_j \cdot p'_j) = M(X) \pm M(Y). \end{aligned}$$

Для розгляду наступної властивості математичного сподівання дамо деякі означення.

Добутком двох випадкових величин X та Y називається така випадкова величина, що приймає значення $x_i \cdot y_j$ ($i = \overline{1, n}; j = \overline{1, m}$) з ймовірністю $p_{ij} = P\{(X = x_i)(Y = y_j)\}$.

Дві випадкові величини X і Y називаються *незалежними*, якщо закон розподілу однієї з них не залежить від того, які можливі значення приймає друга величина.

3. Математичне сподівання добутку двох незалежних випадкових величин X і Y дорівнює добутку їх математичних сподівань:

$$M(X \cdot Y) = M(X) \cdot M(Y).$$

Доведення. Згідно означення добутку двох випадкових величин

$$\begin{aligned} M(X \cdot Y) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m ((x_i \cdot y_j) \cdot p_{ij}) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m ((x_i \cdot y_j) \cdot (p_i \cdot p'_j)) = \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (x_i \cdot p_i) \cdot \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (y_j \cdot p'_j) = \sum_{i=1}^n (x_i \cdot p_i) \cdot \sum_{j=1}^m (y_j \cdot p'_j). \\ &= M(X) \cdot M(Y). \end{aligned}$$

Методом математичної індукції властивість 3 поширюється на довільну кількість n незалежних випадкових величин $X_1, X_2, \dots, X_n$:

$$M(X_1 \cdot X_2 \cdot \dots \cdot X_n) = M(X_1) \cdot M(X_2) \cdot \dots \cdot M(X_n).$$

4. Сталій множник C можна виносити за знак математичного сподівання:

$$M(C \cdot X) = C \cdot M(X).$$

Доведення. Оскільки випадкова величина $C \cdot X$ приймає значення $C \cdot x_i$ ($i = \overline{1, n}$), то

$$M(C \cdot X) = \sum_{i=1}^n ((C \cdot x_i) \cdot p_i) = C \cdot \sum_{i=1}^n (x_i \cdot p_i) = C \cdot M(X).$$

5. Математичне сподівання відхилення випадкової величини X від її математичного сподівання $M(X)$ дорівнює нулю:

$$M(X - M(X)) = 0.$$

Доведення. Нехай константа C є математичним сподіванням $C = M(X)$. Тоді, враховуючи властивість 2, отримуємо

$$M(X - C) = M(X) - C = C - C = 0.$$

7.2. Дисперсія випадкової величини та її властивості.

Середнє квадратичне відхилення

Як уже відзначалося, математичне сподівання характеризує випадкову величину в середньому. Проте, випадкові величини, які мають одне і те ж математичне сподівання, можуть істотно відрізнятися законом розподілу. Отже, математичне сподівання недостатньо характеризує розподіл випадкової величини, так само, як, наприклад, однакова середня заробітна плата на двох підприємствах не дає уявлення про співвідношення низько і високооплачуваних категорій працівників цих підприємств.

Тому для характеристики випадкової величини важливо оцінити принаймні в середньому міру її розкиду (розсіювання) навколо

математичного сподівання. За таку міру природно було б прийняти математичне сподівання відхилення випадкової величини. Проте за властивістю 5 ця величина дорівнює нулю і, отже, не може бути характеристикою розсіювання. Тому за міру розсіювання прийнята інша величина, яка називається дисперсією і поряд з математичним сподіванням відноситься до основних характеристик випадкової величини.

Дисперсією (розсіюванням) $D(X)$ випадкової величини X називається математичне сподівання квадрата її відхилення (7.5):

$$D(X) = M(X - M(X))^2. \quad (7.5)$$

Виходячи з формул (7.1) і (7.2) для математичного сподівання, одержуємо формули для обчислення дисперсії:

- для дискретної випадкової величини, заданої рядом розподілу (табл. 7.1) отримаємо рівність (7.6):

$$D(X) = \sum_{i=1}^n ((x_i - M(X))^2 \cdot p_i). \quad (7.6)$$

- для неперервної випадкової величини, заданої щільністю ймовірності $f(x)$ на інтервалі $(a; b)$ отримаємо рівність (7.7):

$$D(X) = \int_a^b ((x - M(X))^2 \cdot f(x)) dx. \quad (7.7)$$

Очевидними перетвореннями із застосуванням властивостей 1 і 2 математичного сподівання виразу для дисперсії (7.5) можна надати іншого вигляду:

$$\begin{aligned} D(X) &= M(X^2 - 2 \cdot X \cdot M(X) + (M(X))^2) = \\ &= M(X^2) - 2 \cdot M(X) \cdot M(X) + (M(X))^2 = M(X^2) - (M(X))^2. \end{aligned}$$

Отже, дисперсія випадкової величини X дорівнює різниці між математичним сподіванням квадрата випадкової величини і квадратом її математичного сподівання (7.8):

$$D(X) = M(X^2) - (M(X))^2. \quad (7.8)$$

Квадрат випадкової величини X , заданої рядом розподілу (табл. 7.1), є випадкова величина X^2 , яка приймає можливі значення x_i^2 з ймовірностями p_i ($i = \overline{1, n}$), оскільки, як тільки випадкова величина X приймає певне можливе значення, наприклад, x_1 , величина X^2 приймає можливе значення x_1^2 .

Тому для обчислення дисперсії дискретної випадкової величини X , крім формули (7.6), можна застосувати формулу (7.9):

$$D(X) = \sum_{i=1}^n (x_i^2 \cdot p_i) - (M(X))^2. \quad (7.9)$$

і, відповідно, для неперервної на відрізьку $(a; b]$ випадкової величини, крім формули (7.7), формулу (7.10):

$$D(X) = \int_a^b (x^2 \cdot f(x)) dx - (M(X))^2. \quad (7.10)$$

Якщо неперервна випадкова величина задана щільністю ймовірності $f(x)$ при $x \in (-\infty; +\infty)$, то отримаємо рівність (7.11):

$$D(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} (x^2 \cdot f(x)) dx - (M(X))^2. \quad (7.11)$$

Приклад 7.4. Випадкова величина X має ряд розподілу (табл. 7.4).

Таблиця 7.4. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	0	1	2	3
p_i	0,6	0,2	0,1	0,1

Знайти дисперсію $D(X)$.

Розв'язання. Математичне сподівання за формулою (7.1) дорівнює

$$M(X) = 0 \cdot 0,6 + 1 \cdot 0,2 + 2 \cdot 0,1 + 3 \cdot 0,1 = 0,7.$$

Знайдемо математичне сподівання квадрата цієї випадкової величини:

$$M(X^2) = 0^2 \cdot 0,6 + 1^2 \cdot 0,2 + 2^2 \cdot 0,1 + 3^2 \cdot 0,1 = 1,5.$$

За формулою (7.9)

$$D(X) = 1,5 - 0,49 = 1,01.$$

Відповідь. $D(X) = 1,01$.

Приклад 7.5. Неперервна випадкова величина X має щільність розподілу

$$f(x) = \begin{cases} \ln(x), & \text{при } x \in (1; e]; \\ 0, & \text{при } x \notin (1; e]. \end{cases}$$

Знайти дисперсію $D(X)$.

Розв'язання. Дисперсію обчислимо за формулою (7.8). Математичне сподівання $M(X)$ знайдено в прикладі 7.3: $M(X) = \frac{e^2+1}{4} \approx 2,1$.

Використовуючи формулу (7.2), одержимо

$$M(X^2) = \int_1^e (x^2 \cdot \ln(x)) dx = \frac{2 \cdot e^3 + 1}{9} \approx 4,57.$$

Отже,

$$D(X) \approx 4,57 - 4,41 \approx 0,16.$$

Відповідь. $D(X) \approx 0,16$.

Властивості дисперсії випадкової величини

1. Дисперсія сталої величини C дорівнює нулю:

$$D(C) = 0.$$

Доведення. За означенням дисперсії (7.5)

$$D(C) = M(C - M(C))^2 = M(C - C)^2 = M(0) = 0.$$

2. Сталу величину C можна виносити за знак дисперсії, підносячи її до квадрату:

$$D(C \cdot X) = C^2 \cdot D(X).$$

Доведення. За означенням дисперсії (7.5)

$$\begin{aligned} D(C \cdot X) &= M(C \cdot X - M(C \cdot X))^2 = M(C \cdot X - C \cdot M(X))^2 \\ &= C^2 \cdot M(X - M(X))^2 = C^2 \cdot D(X). \end{aligned}$$

3. Дисперсія суми двох незалежних випадкових величин X та Y дорівнює сумі дисперсій цих величин:

$$D(X \pm Y) = D(X) + D(Y).$$

Доведення. За формулою (7.8)

$$\begin{aligned}
 D(X \pm Y) &= M(X \pm Y)^2 - (M(X \pm Y))^2 = \\
 &= M(X^2 \pm 2 \cdot X \cdot Y + Y^2) - (M(X) \pm M(Y))^2 = \\
 &= M(X^2) \pm M(2 \cdot X \cdot Y) + M(Y^2) - (M(X))^2 \mp 2 \cdot M(X) \cdot M(Y) \\
 &\quad - (M(Y))^2.
 \end{aligned}$$

Враховуючи властивості 3 та 4 математичного сподівання, отримуємо

$$\begin{aligned}
 D(X \pm Y) &= M(X^2) \pm 2 \cdot M(X) \cdot M(Y) - (M(Y))^2 + M(Y^2) - (M(X))^2 \mp 2 \cdot \\
 &\quad \cdot M(X) \cdot M(Y) - (M(Y))^2 = \\
 &= (M(X^2) - (M(X))^2) + (M(Y^2) - (M(Y))^2) = \\
 &= D(X) + D(Y).
 \end{aligned}$$

4. Дисперсія суми випадкової величини X і сталої величини C дорівнює дисперсії випадкової величини X :

$$D(X + C) = D(X).$$

Доведення. За властивостями 1 та 3 дисперсії

$$D(X + C) = D(X) + D(C) = D(X) + 0 = D(X).$$

Ще однією характеристикою розсіювання випадкової величини є середнє квадратичне відхилення. Оскільки за означенням дисперсія має розмірність квадрата випадкової величини, то для характеристики розсіювання зручніше застосовувати арифметичне значення квадратного кореня з дисперсії. Ця величина називається *середнім квадратичним відхиленням* випадкової величини і позначається $\sigma(X)$ (7.12):

$$\sigma(X) = \sqrt{D(X)}. \quad (7.12)$$

Приклад 7.6. Випадкова величина X має ряд розподілу (табл. 7.5).

Таблиця 7.5. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	-0,1	x_2	0,2	0,4
p_i	0,3	0,1	p_3	p_4

1. Знайти x_2, p_3, p_4 , якщо відомі математичне сподівання $M(X) = 0,13$ та дисперсія $D(X) = 0,0341$. **2.** Скласти функцію розподілу випадкової величини X . **3.** Знайти ймовірність попадання цієї випадкової величини в інтервал $(-0,05; 0,2]$.

Розв'язання. 1. Складаємо систему рівнянь.

1-ше рівняння:

$$\begin{aligned}
 M(X) &= -0,1 \cdot 0,3 + x_2 \cdot 0,1 + 0,2 \cdot p_3 + 0,4 \cdot p_4 \\
 &= -0,03 + 0,1 \cdot x_2 + 0,2 \cdot p_3 + 0,4 \cdot p_4.
 \end{aligned}$$

Отже, рівняння матиме вигляд:

$$\begin{aligned}
 -0,03 + 0,1 \cdot x_2 + 0,2 \cdot p_3 + 0,4 \cdot p_4 &= 0,13; \\
 0,1 \cdot x_2 + 0,2 \cdot p_3 + 0,4 \cdot p_4 &= 0,16; \\
 x_2 + 2 \cdot p_3 + 4 \cdot p_4 &= 1,6.
 \end{aligned}$$

2-ге рівняння:

$$\begin{aligned}
 D(X) &= (-0,1)^2 \cdot 0,3 + x_2^2 \cdot 0,1 + (0,2)^2 \cdot p_3 + (0,4)^2 \cdot p_4 - (0,13)^2 = \\
 &= 0,003 + 0,1 \cdot x_2^2 + 0,04 \cdot p_3 + 0,16 \cdot p_4 - 0,0169 \\
 &= 0,1 \cdot x_2^2 + 0,04 \cdot p_3 + 0,16 \cdot p_4 - 0,0139.
 \end{aligned}$$

Отже, рівняння матиме вигляд:

$$0,1 \cdot x_2^2 + 0,04 \cdot p_3 + 0,16 \cdot p_4 - 0,0139 = 0,0341;$$

$$0,1 \cdot x_2^2 + 0,04 \cdot p_3 + 0,16 \cdot p_4 = 0,048;$$

$$x_2^2 + 0,4 \cdot p_3 + 1,6 \cdot p_4 = 0,48.$$

3-тє рівняння:

$$0,3 + 0,1 + p_3 + p_4 = 1.$$

Отже, рівняння матиме вигляд:

$$p_3 + p_4 = 0,6.$$

Отримуємо наступну систему рівнянь.

$$\begin{cases} x_2 + 2 \cdot p_3 + 4 \cdot p_4 = 1,6; \\ x_2^2 + 0,4 \cdot p_3 + 1,6 \cdot p_4 = 0,48; \\ p_3 + p_4 = 0,6, \end{cases} \begin{cases} x_2 - 2 \cdot p_3 = -0,8; \\ x_2^2 - 1,2 \cdot p_3 = -0,48; \\ p_4 = 0,6 - p_3. \end{cases}$$

Якщо помножити перше рівняння системи на $-0,6$ та додати до другого, отримаємо:

$$x_2^2 - 0,6 \cdot x_2 = 0.$$

$$x_2 = 0 \text{ або } x_2 = 0,6.$$

Дана система має єдиний розв'язок: $x_2 = 0$; $p_3 = 0,4$; $p_4 = 0,2$, оскільки при $x_2 = 0,6$ значення ймовірностей p_3, p_4 не задовольняють третьому рівнянню системи.

Тоді остаточний ряд розподілу випадкової величини X матиме вигляд (табл. 7.6)

Таблиця 7.6. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	-0,1	0	0,2	0,4
p_i	0,3	0,1	0,4	0,2

2. Функція розподілу матиме вигляд (формула (6.3) минулої лекції):

$$F(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq -0,1; \\ 0,3, & \text{при } -0,1 < x \leq 0; \\ 0,4, & \text{при } 0 < x \leq 0,2; \\ 0,8, & \text{при } 0,2 < x \leq 0,4; \\ 1, & \text{при } x > 0,4. \end{cases}$$

3. Обчислимо $P\{-0,05 < X \leq 0,2\}$ двома способами.

1 спосіб

За рядом розподілу випадкової величини X (табл. 7.6) обираємо значення x_i , які потрапляють в потрібний інтервал та додаємо їх ймовірності згідно теореми додавання ймовірностей несумісних подій. В результаті отримуємо:

$$P\{-0,05 < X \leq 0,2\} = P\{X = 0\} + P\{X = 0,2\} = 0,1 + 0,4 = 0,5.$$

2 спосіб

За формулою (6.6) минулої лекції

$$\begin{aligned} P\{-0,05 < X \leq 0,2\} &= P\{-0,05 \leq X < 0,2\} - P\{X = -0,05\} + P\{X = 0,2\} \\ &= \\ &= F(0,2) - F(-0,05) - F(-0,05 + 0) + F(-0,05) + F(0,2 + 0) \\ &\quad - F(0,2) = F(0,2 + 0) - F(-0,05 + 0) = 0,8 - 0,3 = 0,5. \end{aligned}$$

Відповідь. 1. $x_2 = 0; p_3 = 0,4; p_4 = 0,2;$ 2. $F(x) =$

$$\begin{cases} 0, & \text{при } x \leq -0,1; \\ 0,3, & \text{при } -0,1 < x \leq 0; \\ 0,4, & \text{при } 0 < x \leq 0,2; \\ 0,8, & \text{при } 0,2 < x \leq 0,4; \\ 1, & \text{при } x > 0,4; \end{cases}$$
 3. $P\{-0,05 < X \leq 0,2\} = 0,5.$

Приклад 7.7. Неперервну випадкову величину X задано функцією розподілу:

$$F(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq 1; \\ A \cdot \sqrt[3]{x-1}, & \text{при } 1 < x \leq 9; \\ 1, & \text{при } x > 9. \end{cases}$$

Знайти: **а)** параметр A ; **б)** щільність ймовірності $f(x)$; **в)** числові характеристики $M(X), D(X), \sigma(X)$; **г)** ймовірність того, що випадкова величина X у результаті випробування набуде можливого значення з інтервалу $(1; 3)$.

Розв'язання. **а)** За властивістю 4 функції розподілу $F(9) = 2 \cdot A = 1$, звідки $A = \frac{1}{2}$.

б) Щільність ймовірності:

$$f(x) = F'(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq 1; \\ \frac{1}{6 \cdot \sqrt[3]{(x-1)^2}}, & \text{при } 1 < x \leq 9; \\ 1, & \text{при } x > 9. \end{cases}$$

в) Математичне сподівання обчислюємо за формулою (7.2):

$$\begin{aligned} M(X) &= \int_1^9 (x \cdot f(x)) dx = \int_1^9 \left(x \cdot \frac{1}{6 \cdot \sqrt[3]{(x-1)^2}} \right) dx = \left| \frac{t^3 = x-1}{dx = 3 \cdot t^2 dt} \right| \\ &= \frac{1}{2} \cdot \int_0^2 (t^3 + 1) dt = 3. \end{aligned}$$

Дисперсію обчислюємо за формулою (7.10), знову застосовуючи при інтегруванні заміну змінної $t^3 = x - 1$:

$$\begin{aligned} D(X) &= \int_1^9 (x^2 \cdot f(x)) dx - 3^2 \\ &= \int_1^9 \left(x^2 \cdot \frac{1}{6 \cdot \sqrt[3]{(x-1)^2}} \right) dx - 9 = \left| \frac{t^3 = x-1}{dx = 3 \cdot t^2 dt} \right| \\ &= \frac{1}{2} \cdot \int_0^2 (t^3 + 1)^2 dt - 9 \approx 5,143. \end{aligned}$$

$$\sigma(X) \approx 2,268.$$

г) Ймовірність того, що в результаті випробування X набуде можливого значення з інтервалу $(0; 1)$, знайдемо за формулою (6.6) минулої лекції:

$$P\{1 < X < 3\} = F(3) - F(1) = \frac{\sqrt[3]{2}}{2} \approx 0,63.$$

Відповідь. 1. $A = \frac{1}{2}$; 2. $f(x) = F'(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq 1; \\ \frac{1}{6 \cdot \sqrt[3]{(x-1)^2}}, & \text{при } 1 < x \leq 9; \\ 1, & \text{при } x > 9; \end{cases}$ 3.

$M(X) = 3; D(X) \approx 5,143; \sigma(X) \approx 2,268; 4. P\{1 < X < 3\} \approx 0,63.$

7.3. Центральний та початковий моменти

Початковим моментом порядку k випадкової величини X (k – натуральне число) називається математичне сподівання величини X^k (7.13):

$$v_k(X) = M(X^k). \quad (7.13)$$

Для дискретної випадкової величини, заданої рядом розподілу (табл. 7.1), початковий момент k -го порядку згідно з означенням математичного сподівання обчислюється за формулою (7.14):

$$v_k(X) = \sum_{i=1}^n (x_i^k \cdot p_i). \quad (7.14)$$

Для неперервної випадкової величини X , що має щільність розподілу $f(x)$ при $x \in (-\infty; \infty)$, початковий момент k -го порядку виражається інтегралом (7.15):

$$v_k(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} (x^k \cdot f(x)) dx. \quad (7.15)$$

Розглянемо вирази для початкових моментів першого і другого порядків, що дасть змогу пов'язати початкові моменти з основними числовими характеристиками випадкової величини — математичним сподіванням і дисперсією (7.16):

$$v_1(X) = M(X), \quad v_2(X) = M(X^2). \quad (7.16)$$

Тоді формулу (7.12) для обчислення дисперсії можна записати у вигляді (7.17):

$$D(X) = v_2(X) - v_1^2(X). \quad (7.17)$$

Центральним моментом порядку k випадкової величини X називається математичне сподівання величини $(X - M(X))^k$ (7.18):

$$\mu_k(X) = M(X - M(X))^k. \quad (7.18)$$

Для дискретної випадкової величини з рядом розподілу (табл. 7.1) маємо рівність (7.19):

$$\mu_k(X) = \sum_{i=1}^n ((x_i - M(X))^k \cdot p_i). \quad (7.19)$$

Для неперервної випадкової величини зі щільністю розподілу $f(x)$ при $x \in (-\infty; +\infty)$ маємо рівність (7.20):

$$\mu_k(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} ((x - M(X))^k \cdot f(x)) dx, \quad (7.20)$$

Зауважимо, що відхилення $X - M(X)$ — також випадкова величина, але приведена до центру (середнього значення) можливих значень випадкової величини X . Тому величину $\dot{X} = X - M(X)$ називають ще центрованою випадковою величиною, звідки походить назва центральних моментів.

Розглянемо центральні моменти 1-го, 2-го, 3-го і 4-го порядків, найчастіше застосовувані на практиці, і встановимо їхній зв'язок із початковими моментами.

За властивістю 5 математичного сподівання отримуємо рівність (7.21):

$$\mu_1(X) = M(X - M(X)) = 0, \quad (7.21)$$

а за означенням дисперсії — рівність (7.22):

$$\mu_2(X) = M(X - M(X))^2 = D(X). \quad (7.22)$$

Прирівнюючи (7.17) і (7.22), одержимо рівність (7.23):

$$\mu_2(X) = v_2(X) - v_1^2(X). \quad (7.23)$$

Розкриваючи степінь $(X - M(X))^3$, дістаємо вираз центрального моменту 3-го порядку через початкові моменти (7.24):

$$\mu_3(X) = M(X - M(X))^3 = v_3(X) - 3 \cdot v_2(X) \cdot v_1(X) + 2 \cdot v_1^3(X), \quad (7.24)$$

Аналогічно, розкривши степінь $(X - M(X))^4$, дістанемо вираз центрального моменту 4-го порядку через початкові моменти (7.25):

$$\mu_4(X) = v_4(X) - 4 \cdot v_3(X) \cdot v_1(X) + 6 \cdot v_2(X) \cdot v_1^2(X) - 3 \cdot v_1^4(X). \quad (7.25)$$

В загальному випадку маємо формулу (7.26):

$$\mu_k = \sum_{s=1}^k (-1)^s \cdot C_k^s \cdot v_{k-s}(X) \cdot v_1^s(X). \quad (7.26)$$

Приклад 7.8. Знайти початкові і центральні моменти 1-го, 2-го, 3-го і 4-го порядків дискретної випадкової величини X — кількості надійних приладів у системі, ряд розподілу якої наведено в табл. 7.7.

Таблиця 7.7. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	0	1	2	3
p_i	0,6	0,2	0,1	0,1

Розв'язання. Математичні сподівання випадкової величини X та її квадрата обчислено у прикладі 7.4:

$$M(X) = 0,7; \quad M(X^2) = 1,5.$$

Отже, за формулами (7.16)

$$v_1(X) = 0,7; \quad v_2(X) = 1,5;$$

$$v_3(X) = 0^3 \cdot 0,6 + 1^3 \cdot 0,2 + 2^3 \cdot 0,1 + 3^3 \cdot 0,1 = 3,7;$$

$$v_4(X) = 0^4 \cdot 0,6 + 1^4 \cdot 0,2 + 2^4 \cdot 0,1 + 3^4 \cdot 0,1 = 9,9.$$

Обчислимо центральні моменти, використовуючи формули (7.21)-(7.25).

Дисперсію знайдено в прикладі 7.4: $D(X) = 1,01$, тому:

$$\mu_1(X) = 0; \quad \mu_2(X) = 1,01;$$

$$\mu_3(X) = 3,7 - 3 \cdot 1,5 \cdot 0,7 + 2 \cdot (0,7)^3 = 4,386 - 3,15 = 1,236;$$

$$\mu_4(X) = 9,9 - 4 \cdot 3,7 \cdot 0,7 + 6 \cdot 1,5 \cdot (0,7)^2 - 3 \cdot (0,7)^4 = 14,31 - 11,0803 = 3,2297.$$

Відповідь. $v_1(X) = 0,7; v_2(X) = 1,5; v_3(X) = 3,7; v_4(X) = 9,9; \mu_1(X) = 0; \mu_2(X) = 1,01; \mu_3(X) = 1,236; \mu_4(X) = 3,2297.$

Приклад 7.9. Задано функцію щільності ймовірностей

$$f(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq -3; \\ \frac{3 \cdot (x + 3) \cdot (1 - x)}{32}, & \text{при } -3 < x \leq 1; \\ 0, & \text{при } x > 1. \end{cases}$$

Обчислити початкові та центральні моменти 2-го та 3-го порядків.

Розв'язання. За формулою (7.15) обчислюємо початкові моменти 2-го та 3-го порядків.

$$v_2(X) = \int_{-3}^1 (x^2 \cdot f(x)) dx = \int_{-3}^1 \left(x^2 \cdot \frac{3 \cdot (x + 3) \cdot (1 - x)}{32} \right) dx = \frac{3}{32} \cdot \int_{-3}^1 (3 \cdot x^2 - 2 \cdot x^3 - x^4) dx = \frac{9}{5};$$

$$v_3(X) = \int_{-3}^1 (x^3 \cdot f(x)) dx = \int_{-3}^1 \left(x^3 \cdot \frac{3 \cdot (x + 3) \cdot (1 - x)}{32} \right) dx = \frac{3}{32} \cdot \int_{-3}^1 (3 \cdot x^3 - 2 \cdot x^4 - x^5) dx = -\frac{17}{5}.$$

За формулою (7.20) обчислюємо початкові моменти 2-го та 3-го порядків.

$$\begin{aligned}
 M(X) &= \int_{-3}^1 (x \cdot f(x)) dx = \int_{-3}^1 \left(x \cdot \frac{3 \cdot (x+3) \cdot (1-x)}{32} \right) dx = \frac{3}{32} \cdot \\
 &\quad \cdot \int_{-3}^1 (3 \cdot x - 2 \cdot x^2 - x^3) dx = -1; \\
 \mu_2(X) &= \int_{-3}^1 ((x+1)^2 \cdot f(x)) dx = \int_{-3}^1 \left((x+1)^2 \cdot \frac{3 \cdot (x+3) \cdot (1-x)}{32} \right) dx \\
 &= \frac{3}{32} \cdot \int_{-3}^1 (3 + 4 \cdot x - 2 \cdot x^2 - 4 \cdot x^3 - x^4) dx = \frac{4}{5}; \\
 \mu_3(X) &= \int_{-3}^1 ((x+1)^3 \cdot f(x)) dx = \int_{-3}^1 \left((x+1)^3 \cdot \frac{3 \cdot (x+3) \cdot (1-x)}{32} \right) dx \\
 &= \frac{3}{32} \cdot \int_{-3}^1 (3 + 7 \cdot x + 2 \cdot x^2 - 6 \cdot x^3 - 5 \cdot x^4 - x^5) dx = 0.
 \end{aligned}$$

Відповідь. $v_2(X) = 1,8$; $v_3(X) = -3,4$; $\mu_2(X) = 0,8$; $\mu_3(X) = 0$.

Приклад 7.10. Неперервна випадкова величина X має щільність розподілу

$$f(x) = \begin{cases} \ln(x), & \text{при } x \in (1; e]; \\ 0, & \text{при } x \notin (1; e]. \end{cases}$$

Обчислити початкові та центральні моменти 1-го, 2-го, 3-го та 4-го порядків.

Розв'язання. Для обчислення інтегралів використаємо наступну формулу:

$$\int_1^e (x^n \cdot \ln(x)) dx = \frac{n \cdot e^{n+1} + 1}{(n+1)^2}.$$

Тоді початкові моменти дорівнюватимуть:

$$\begin{aligned}
 v_1(X) &= \frac{e^2 + 1}{4} \approx 2,1; \quad v_2(X) = \frac{2 \cdot e^3 + 1}{9} \approx 4,57; \\
 v_3(X) &= \frac{3 \cdot e^4 + 1}{16} \approx 10,3; \quad v_4(X) = \frac{4 \cdot e^5 + 1}{25} \approx 23,79.
 \end{aligned}$$

Центральні моменти обчислюються за формулами (7.21)-(7.25). Дисперсію даної випадкової величини знайдено у прикладі 7.5.

$$\begin{aligned}
 \mu_1(X) &= 0; \quad \mu_2(X) \approx 0,16; \\
 \mu_3(X) &= 10,3 - 3 \cdot 4,57 + 2 \cdot (2,1)^3 \approx 0,031; \\
 \mu_4(X) &= 23,79 - 4 \cdot 10,3 + 6 \cdot 4,57 \cdot (2,1)^2 - 3 \cdot (2,1)^4 \approx -0,152.
 \end{aligned}$$

Відповідь. $v_1(X) \approx 2,1$; $v_2(X) \approx 4,57$; $v_3(X) \approx 10,3$; $v_4(X) \approx 23,79$; $\mu_1(X) = 0$; $\mu_2(X) \approx 0,16$; $\mu_3(X) \approx 0,031$; $\mu_4(X) \approx -0,152$.

7.4. Коефіцієнти асиметрії та ексцесу

Коефіцієнт асиметрії (Skewness) — числова характеристика розподілу ймовірностей дійсної випадкової величини. Коефіцієнт асиметрії характеризує асиметрію розподілу випадкової величини відносно її середнього значення (рис. 7.2).

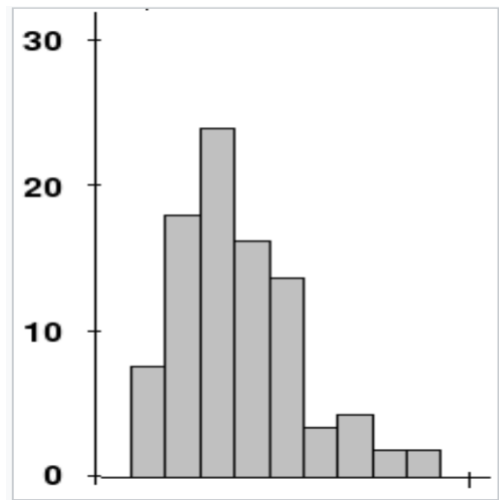

Рис. 7.2. Приклад експериментальних даних з ненульовою асиметрією
Асиметрією $As(X)$ (коефіцієнт асиметрії Фішера) теоретичного розподілу ймовірностей випадкової величини називають відношення центрального моменту третього порядку $\mu_3(X)$ до куба середнього квадратичного відхилення $\sigma^3(X)$ (7.27):

$$As(X) = \frac{\mu_3(X)}{\sigma^3(X)}. \quad (7.27)$$

Властивості

1. Для еталонного (нормального) розподілу $\frac{\mu_3(X)}{\sigma^3(X)} = 0$; із чого випливає, що коефіцієнт асиметрії нормального розподілу дорівнює 0 (рис. 7.3).
2. Асиметрія додатна, якщо «довша частина» розподілу знаходиться праворуч від математичного сподівання; асиметрія від'ємна, якщо «довша частина» кривої знаходиться ліворуч від математичного сподівання.
3. На практиці, знак асиметрії визначають за положенням кривої відносно моди: якщо «довша» частина кривої знаходиться правіше моди, то асиметрія додатна, якщо лівіше — від'ємна (рис. 7.4).

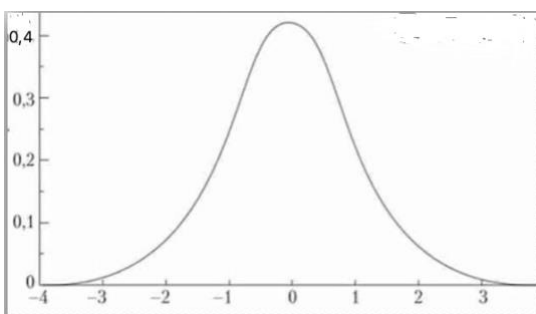

Рис. 7.3. Графік еталонного (нормального) розподілу

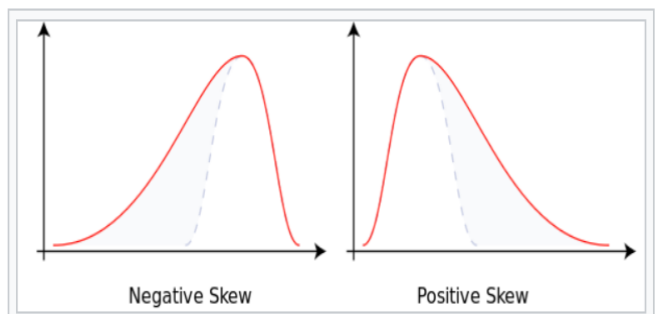

Рис. 7.4. Крива ліворуч має від'ємну асиметрію, крива праворуч – додатну

Приклад 7.11. Неперервна випадкова величина X має щільність розподілу

$$f(x) = \begin{cases} \ln(x), & \text{при } x \in (1; e]; \\ 0, & \text{при } x \notin (1; e]. \end{cases}$$

Обчислити коефіцієнт асиметрії для даної випадкової величини.

Розв'язання. В прикладі 7.10 обчислено $\mu_2(X) \approx 0,16$; $\mu_3(X) \approx 0,031$.

Обчислимо середньоквадратичне відхилення: $\sigma(X) = \sqrt{\mu_2(X)} \approx 0,4$.

Отже за формулою (7.27)

$$As(X) = \frac{\mu_3(X)}{\sigma^3(X)} \approx \frac{0,031}{(0,4)^3} \approx 0,484.$$

Тобто «довша» частина кривої знаходиться правіше моди або математичного сподівання.

Відповідь. $As(X) \approx 0,484$.

Приклад 7.12. Неперервна випадкова величина X має щільність розподілу

$$f(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq -3; \\ \frac{3 \cdot (x+3) \cdot (1-x)}{32}, & \text{при } -3 < x \leq 1; \\ 0, & \text{при } x > 1. \end{cases}$$

Обчислити коефіцієнт асиметрії для даної випадкової величини.

Розв'язання. В прикладі 7.9 обчислено $\mu_2(X) \approx 0,8$; $\mu_3(X) = 0$.

Обчислимо середньоквадратичне відхилення: $\sigma(X) = \sqrt{\mu_2(X)} \approx 0,89$.

Отже за формулою (7.27)

$$As(X) = \frac{\mu_3(X)}{\sigma^3(X)} = 0.$$

Тобто крива є симетричною.

Правильність отриманих результатів можна побачити на графіку функції щільності (рис. 7.1).

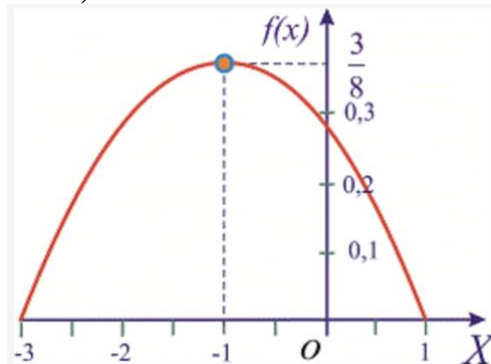

Рис. 7.1. Графік функції щільності $f(x)$

Відповідь. $As(X) = 0$

Коефіцієнт ексцесу (Kurtosis) — числова характеристика розподілу ймовірностей дійсної випадкової величини. Коефіцієнт ексцесу характеризує «крутість», тобто, стрімкість підвищення кривої розподілу у порівнянні з нормальною кривою.

Ексцесом $Es(X)$ теоретичного розподілу називають характеристику, що обчислюється за такою формулою (7.28):

$$Es(X) = \frac{\mu_4(X)}{\sigma^4(X)} - 3, \quad (7.28)$$

$\mu_4(X)$ – центральний момент 4-го порядку, $\sigma^4(X)$ – квадрат дисперсії.

Властивості

1. Для еталонного (нормального) розподілу $\frac{\mu_4(X)}{\sigma^4(X)} = 3$; із чого випливає, що ексцес нормального розподілу дорівнює 0.

2. Якщо ексцес деякого розподілу відмінний від нуля, то крива щільності цього розподілу відрізняється від кривої щільності нормального розподілу: якщо ексцес додатний, то крива теоретичного має вищу та «гострішу» вершину ніж крива нормального; якщо ексцес від'ємний, то крива

теоретичного має нижчу та «плоскішу» вершину ніж крива нормального. При цьому вважається, що нормальний і теоретичний розподіли мають однакові математичні сподівання та дисперсії.

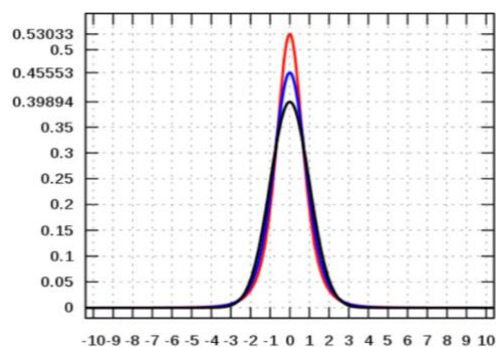

Рис. 7.5. Графік щільності розподілу для $Es(X) = +\infty$ (червона), $Es(X) = 2$ (синя) та $Es(X) = 0$ (чорна) криві

Приклад 7.13. Неперервна випадкова величина X має щільність розподілу

$$f(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq -3; \\ \frac{3 \cdot (x+3) \cdot (1-x)}{32}, & \text{при } -3 < x \leq 1; \\ 0, & \text{при } x > 1. \end{cases}$$

Обчислити ексцес для даної випадкової величини.

Розв'язання: В прикладі 7.9 обчислено $\mu_2(X) \approx 0,8$, тобто $\sigma^2(X) = \mu_2(X) \approx 0,64$.

За формулою (7.20)

$$\begin{aligned} \mu_4(X) &= \int_{-3}^1 ((x+1)^4 \cdot f(x)) dx = \int_{-3}^1 \left((x+1)^4 \cdot \frac{3 \cdot (x+3) \cdot (1-x)}{32} \right) dx = \\ &= \left| \begin{array}{l} t = x+1; dx = dt \\ x = -3 \Rightarrow t = -2 \\ x = 1 \Rightarrow t = 2 \end{array} \right| = \frac{3}{32} \cdot \int_{-2}^2 (t^6 - 4 \cdot t^4) dt = \frac{48}{35} \approx 1,37. \end{aligned}$$

Отже за формулою (7.28),

$$Es(X) = \frac{\mu_4(X)}{\sigma^4(X)} - 3 \approx \frac{1,37}{0,4096} - 3 \approx 0,345.$$

Тобто крива теоретичного має вищу та «гострішу» вершину ніж крива нормального розподілу. Правильність отриманих результатів можна побачити на графіку функції щільності (рис. 7.1).

Відповідь. $Es(X) \approx 0,345$.

7.5. Квантиль

Квантиль — одна з числових характеристик випадкових величин, що здебільшого застосовується в математичній статистиці. Квантилі відсікають в межах ряду певну частину його членів.

Визначення

Нехай маємо ймовірнісний простір $(\Omega, \mathcal{F}, P)$, і P^X — ймовірнісна міра, що задає розподіл деякої випадкової величини X . Нехай зафіксовано $\alpha \in [0,1]$. Тоді α -квантилем (або квантилем рівня α) розподілу P^X називається число $x_\alpha \in R$, таке, що справедлива рівність (7.29):

$$P^X\{X \in (-\infty, x_\alpha]\} \equiv P(X \leq x_\alpha) = \alpha. \quad (7.29)$$

Зауваження

- Якщо розподіл неперервний, то α -квантиль однозначно задається рівнянням (7.30)

$$F(x_\alpha) = \alpha, \quad (7.30)$$

де $F(x)$ — функція розподілу P^X .

- Очевидно що для неперервних розподілів справедлива рівність (7.31):

$$P\left(x_{\frac{1-\alpha}{2}} \leq X \leq x_{\frac{1+\alpha}{2}}\right) = \alpha, \quad (7.31)$$

що широко використовується при побудові довірчих інтервалів

Види квантилів

Квантиль порядку $\alpha = 0,25$ називається *першим (або нижнім) квантилем*;

Квантиль порядку $\alpha = 0,5$ називається *медіаною (або другим) квантилем*;

Квантиль порядку $\alpha = 0,75$ називається *третьім (або верхнім) квантилем*.

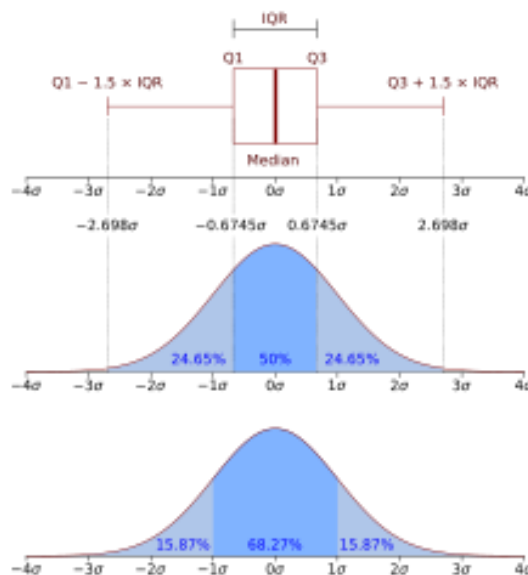

Рис. 7.6. Квартілі нормального розподілу

Інтерквартильним або *міжквартильним розмахом* (Interquartile range) називається різниця між третім і першим квантилем, тобто $x_{0,75} - x_{0,25}$. Інтерквартильний розмах є характеристикою розкиду розподілу величини. Разом медіана і інтерквартильний розмах можуть бути використані замість математичного сподівання і дисперсії у разі розподілів з великими викидами, або при неможливості обчислення останніх.

Дециль характеризує розподіл величин сукупності, при якій дев'ять значень дециля ділять її на десять рівних частин. Будь-яка з цих десяти частин становить 0,1 всієї сукупності. Так, перший дециль відокремлює 10% найменших величин, лежачих нижче дециля від 90% найбільших величин, лежачих вище дециля.

p-им перцентилем називають квантиль рівня $\alpha = \frac{p}{100}$. При цьому зазвичай розглядають перцентилі для цілих p , хоча дана вимога не обов'язкова. Відповідно, медіана є 50-м перцентилем, а перший і третій квантиль — 25-м і 75-м перцентилем. У цілому, поняття квантиль і перцентиль взаємозамінні, також, як і шкали числення ймовірності — абсолютна і процентна. Перцентилі також називаються процентилями або центилями.

Квантилі основних типів розподілів

Як зазначалося вище, квантилі як дискретних так і неперервних випадкових величин обчислюються з рівняння (7.30). Для цього необхідно знати функцію розподілу випадкової величини. Для неперервних величин, які мають досить складні функції розподілу, наперед розраховані значення квантилів. Деякі представлені на рис.7.7-7.9.

Ймовірність,%	99,99	99,90	99,00	97,72	97,50	95,00	90,00	84,13	50,00
Квантиль	3,715	3,090	2,326	2,000	1,960	1,645	1,282	1,000	0,000

Рис. 7.7. Квантілі стандартного нормального розподілу

	0.001	0.025	0.035	0.05	0.1	0.2	0.3	0.5	0.75	1	1.5	2	3	5	10	15	20	30	40	50	60	70	80	90	100
1	0.002	0.010	0.016	0.025	0.038	0.062	0.105	0.165	0.250	0.375	0.562	0.824	1.250	1.875	2.812	4.219	6.250	9.375	14.062	21.094	31.250	46.875	69.531	103.125	154.688
2	0.001	0.005	0.008	0.012	0.020	0.032	0.050	0.075	0.110	0.165	0.250	0.375	0.562	0.824	1.250	1.875	2.812	4.219	6.250	9.375	14.062	21.094	31.250	46.875	69.531
3	0.118	0.588	0.918	1.408	2.192	3.384	5.120	7.680	11.520	17.280	26.160	39.240	58.560	87.840	131.760	197.640	296.400	444.600	666.900	1000.350	1500.525	2250.788	3376.181	5064.272	7596.408
4	0.031	0.084	0.136	0.204	0.306	0.459	0.688	1.032	1.548	2.322	3.483	5.224	7.836	11.754	17.631	26.447	39.671	59.506	89.259	133.889	200.833	301.250	451.875	677.812	1016.719
5	0.021	0.064	0.107	0.160	0.240	0.360	0.540	0.810	1.215	1.822	2.733	4.099	6.149	9.223	13.835	20.752	31.128	46.692	70.038	105.057	157.586	236.379	354.568	531.852	797.778
6	0.013	0.032	0.052	0.078	0.117	0.175	0.263	0.395	0.592	0.888	1.332	2.000	3.000	4.500	6.750	10.125	15.188	22.781	34.172	51.258	76.887	115.331	173.000	259.500	389.250
7	0.007	0.023	0.035	0.053	0.080	0.120	0.180	0.270	0.405	0.607	0.911	1.366	2.049	3.074	4.611	6.867	10.301	15.452	23.178	34.767	52.151	77.725	116.588	174.881	262.322
8	0.004	0.015	0.023	0.034	0.051	0.077	0.115	0.173	0.259	0.388	0.582	0.873	1.309	1.964	2.946	4.419	6.628	9.942	14.914	22.371	33.557	50.336	74.006	109.509	164.264
9	0.003	0.012	0.018	0.027	0.040	0.060	0.090	0.135	0.202	0.303	0.455	0.682	1.023	1.534	2.301	3.452	5.178	7.767	11.651	17.476	26.214	39.321	58.982	88.473	132.707
10	0.002	0.010	0.015	0.022	0.033	0.050	0.075	0.112	0.168	0.252	0.378	0.567	0.850	1.275	1.913	2.870	4.305	6.458	9.687	14.531	21.797	32.696	49.044	73.567	110.351
11	0.001	0.005	0.007	0.011	0.016	0.024	0.036	0.054	0.081	0.121	0.181	0.271	0.407	0.611	0.917	1.375	2.063	3.095	4.643	6.965	10.447	15.671	23.507	35.261	52.892
12	0.001	0.004	0.006	0.009	0.013	0.020	0.030	0.045	0.068	0.102	0.153	0.229	0.344	0.516	0.774	1.161	1.742	2.613	3.919	5.879	8.818	13.227	19.841	29.762	44.643
13	0.001	0.003	0.005	0.007	0.011	0.016	0.024	0.036	0.054	0.081	0.121	0.181	0.271	0.407	0.611	0.917	1.375	2.063	3.095	4.643	6.965	10.447	15.671	23.507	35.261
14	0.001	0.003	0.004	0.006	0.009	0.013	0.020	0.030	0.045	0.068	0.102	0.153	0.229	0.344	0.516	0.774	1.161	1.742	2.613	3.919	5.879	8.818	13.227	19.841	29.762
15	0.001	0.002	0.003	0.005	0.007	0.011	0.016	0.024	0.036																

Рис. 7.8. Квантилі розподілу χ^2

[illegible]

Рис. 7.9. Квантилі розподілу Стюдента

Приклад 7.14. Знайти квантиль порядку 0,5 дискретної випадкової величини X (табл. 7.8).

Таблиця 7.8. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	1	2	3	4
p_i	0,1	0,4	0,3	0,2

Розв'язання. Складемо функцію розподілу випадкової величини X .

$$F(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq 1; \\ 0,1, & \text{при } 1 < x \leq 2; \\ 0,5, & \text{при } 2 < x \leq 3; \\ 0,8, & \text{при } 3 < x \leq 4; \\ 1, & \text{при } x > 4. \end{cases}$$

Тоді, з рівняння (7.30), $x_{0,5} = Me(X) = 2,5$.

Відповідь. $x_{0,5} = 2,5$.

Приклад 7.15. Знайти квантиль порядку 0,9 дискретної випадкової величини X (табл. 7.9).

Таблиця 7.9. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	1	2	3	5	6
p_i	0,1	0,3	0,2	0,3	0,1

Розв'язання. Складемо функцію розподілу випадкової величини X .

$$F(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq 1; \\ 0,1, & \text{при } 1 < x \leq 2; \\ 0,4, & \text{при } 3 < x \leq 3; \\ 0,6, & \text{при } 3 < x \leq 5; \\ 0,9, & \text{при } 5 < x \leq 6; \\ 1, & \text{при } x > 6. \end{cases}$$

Тоді, з рівняння (7.30), $x_{0,9} = 5,5$.

Відповідь. $x_{0,9} = 5,5$.

Приклад 7.16. Неперервна випадкова величина задана функцією розподілу

$$F(x) = \begin{cases} 0, & \text{при } x \leq 1; \\ \frac{1}{2} \cdot \sqrt[3]{x-1}, & \text{при } 1 < x \leq 9; \\ 1, & \text{при } x > 9. \end{cases}$$

Знайти квантиль порядку 0,75.

Розв'язання. З рівняння (7.30)

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} \cdot \sqrt[3]{x_{0,75} - 1} &= 0,75; \\ \sqrt[3]{x_{0,75} - 1} &= 1,5; \\ x_{0,75} - 1 &= 3,375; \\ x_{0,75} &= 4,375. \end{aligned}$$

Відповідь. $x_{0,9} = 4,375$.

7.6. Твірна функція та її застосування для знаходження числових характеристик дискретної випадкової величини

Твірна функція випадкової величини (generating function) — це аналітичний інструмент, який використовується для вивчення властивостей дискретної випадкової величини. Вона зберігає інформацію про всі моменти випадкової величини і може використовуватись для отримання різних характеристик розподілу цієї величини.

Побудова твірної функції для цілочислові випадкові величини (відомий ряд розподілу)

Відомо, що серед дискретних випадкових величин важливе значення в теорії ймовірностей займають такі, що набувають лише цілих невід'ємних значень $X = 0, 1, 2, 3, \dots$ з ймовірностями p_i ($i = 0, 1, \dots, n \dots$), інакше кажучи – **цілочислові випадкові величини**. Для дослідження законів розподілу цілочислових випадкових величин використовують ймовірнісну твірну функцію.

Ймовірнісною твірною функцією $\varphi(z)$ для цілочислові випадкової величини X наступний збіжний степеневий ряд (7.32):

$$\varphi(z) = \sum_{i=0}^{+\infty} (p_i \cdot z^i), \quad (7.32)$$

де z — довільний параметр ($0 < z < 1$).

Якщо випадкова величина має скінченну множину можливих значень n , то твірна функція приймає вигляд (7.33):

$$\varphi(z) = \sum_{i=0}^n (p_i \cdot z^i). \quad (7.33)$$

Властивості ймовірнісної твірної функції

1. Твірна функція $\varphi(z)$ визначена в кожній точці інтервалу $[-1; 1]$.
2. При $z = 1$ виконується співвідношення $\varphi(1) = \sum_{i=0}^{+\infty} p_i = 1$. Дане співвідношення є умовою нормування для дискретної випадкової величини.
3. Із залежності для твірної функції $\varphi(z)$ визначають ймовірність $P(X = i) = P(i)$ з рівності (7.34):

$$P(i) = \frac{1}{i!} \cdot \varphi^{(i)}(0), \quad (7.34)$$

де $\varphi^{(i)}(0)$ — i -та похідна від твірної функції $\varphi(z)$ при $z = 0$. Отже, знаючи аналітичний вираз для $\varphi(z)$, завжди можна визначити ймовірність будь-якого можливого значення $X = i$.

4. Математичне сподівання дискретної випадкової величини дорівнює (7.35):

$$M(X) = \varphi'(1). \quad (7.35)$$

Доведення. Похідна від твірної функції визначається співвідношенням

$$\varphi'(z) = \sum_{i=0}^{+\infty} (i \cdot p_i \cdot z^{i-1}).$$

При $z = 1$ похідна рівна математичному сподіванню

$$\varphi'(1) = \sum_{i=0}^{+\infty} (i \cdot p_i) = M(X) = v_1(x).$$

Звідси отримаємо $M(X) = \varphi'(1)$.

5. Дисперсія дискретної випадкової величини дорівнює (7.36):

$$D(X) = \varphi''(1) + \varphi'(1) - (\varphi'(1))^2. \quad (7.36)$$

Доведення. Друга похідна твірної функції

$$\varphi''(z) = \sum_{i=0}^{+\infty} (i \cdot (i-1) \cdot p_i \cdot z^{i-2})$$

при $z = 1$ приймає значення

$$\begin{aligned} \varphi''(1) &= \sum_{i=0}^{+\infty} (i \cdot (i-1) \cdot p_i) = \varphi''(z) = \sum_{i=0}^{+\infty} (i^2 \cdot p_i) - \sum_{i=0}^{+\infty} (i \cdot p_i) = \\ &= v_2(x) - v_1(x). \end{aligned}$$

На основі цього виразу, дисперсія випадкової величини через значення похідних твірної функції при $z = 1$ подається таким чином:

$$D(X) = v_2(x) - v_1^2(x) = v_2(x) - v_1(x) + v_1(x) - v_1^2(x) = \\ = \varphi''(1) + \varphi'(1) - (\varphi'(1))^2.$$

Формули (7.35) і (7.36) застосовуються для знаходження основних числових характеристик дискретних випадкових величин, які мають найбільш поширені закони розподілу.

6. Якщо випадкова величина набуває лише цілих невід'ємних значень $X = C, C + 1, C + 2, C + 3, \dots$ з ймовірностями p_i ($i = 0, 1, \dots, n \dots$), варто розглянути допоміжну випадкову величину Y , таку, що $X = Y + C$ і досліджувати її твірну функцію. Це необхідно для отримання числових характеристик дискретних випадкових величин різних типів за допомогою їх твірних функцій.

Приклад 7.19. Для дискретної випадкової величини X (табл. 7.10)

Таблиця 7.10. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	0	1	2	3	4
p_i	0,1	0,2	0,25	0,3	0,15

1. Побудувати твірну функцію; **2.** Обчислити математичне сподівання та дисперсію випадкової величини X .

Розв'язання. 1. За формулою (7.33)

$$\varphi(z) = 0,1 + 0,2 \cdot z + 0,25 \cdot z^2 + 0,3 \cdot z^3 + 0,15 \cdot z^4;$$

$$\varphi'(z) = 0,2 + 0,5 \cdot z + 0,9 \cdot z^2 + 0,6 \cdot z^3;$$

$$\mathbf{2.} M(X) = \varphi'(1) = 0,2 + 0,5 + 0,9 + 0,6 = 2,2;$$

$$\varphi''(z) = 0,5 + 1,8 \cdot z + 1,8 \cdot z^2;$$

$$\varphi''(1) = 0,5 + 1,8 + 1,8 = 4,1;$$

$$D(X) = \varphi''(1) + \varphi'(1) - (\varphi'(1))^2 = 4,1 + 2,2 - 4,84 = 1,46.$$

$$\text{Перевірка: } M(X) = 0 \cdot 0,1 + 1 \cdot 0,2 + 2 \cdot 0,25 + 3 \cdot 0,3 + 4 \cdot 0,15 = 2,2;$$

$$D(X) = 0^2 \cdot 0,1 + 1^2 \cdot 0,2 + 2^2 \cdot 0,25 + 3^2 \cdot 0,3 + 4^2 \cdot 0,15 - 4,84 = 1,46.$$

Відповідь. 1. $\varphi(z) = 0,1 + 0,2 \cdot z + 0,25 \cdot z^2 + 0,3 \cdot z^3 + 0,15 \cdot z^4$; 2. $M(X) = 2,2$; $D(X) = 1,46$.

Приклад 7.20. Для дискретної випадкової величини X (табл. 7.11)

Таблиця 7.11. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	1	2	3	4	5
p_i	0,1	0,2	0,25	0,3	0,15

Обчислити математичне сподівання.

Розв'язання. За властивістю 6 твірної функції очевидно, що $X = Y + 1$ (табл. 7.12).

Таблиця 7.12. Ряд розподілу випадкової величини Y

y_i	0	1	2	3	4
p_i	0,1	0,2	0,25	0,3	0,15

Тоді для величини Y формулою (7.33) будемо твірну функцію

$$\varphi(z) = 0,1 + 0,2 \cdot z + 0,25 \cdot z^2 + 0,3 \cdot z^3 + 0,15 \cdot z^4,$$

з якої знаходимо математичне сподівання:

$$\varphi'(z) = 0,2 + 0,5 \cdot z + 0,9 \cdot z^2 + 0,6 \cdot z^3;$$

$$M(Y) = \varphi'(1) = 0,2 + 0,5 + 0,9 + 0,6 = 2,2.$$

Таким чином, за властивостями 1 та 2 математичного сподівання

$$M(X) = M(Y) + 1 = 3,2.$$

Перевірка: $M(X) = 1 \cdot 0,1 + 2 \cdot 0,2 + 3 \cdot 0,25 + 4 \cdot 0,3 + 5 \cdot 0,15 = 3,2$.

Відповідь. $M(X) = 3,2$.

Побудова твірної функції для множини несумісних подій з відомими ймовірностями їх настання в серії незалежних випробувань (невідомий ряд розподілу)

Розглянемо варіант, коли маємо множину несумісних подій, які виконуються при незалежних випробуваннях з ймовірностями p_i ($i = 1, 2, \dots, n \dots$). Тоді твірна функція визначається із співвідношення (7.37):

$$\varphi(z) = \prod_{i=1}^{+\infty} (q_i + p_i \cdot z), \quad (7.37)$$

де $q_i = 1 - p_i$.

Формула (7.37) застосовується для швидшого знаходження ймовірності $P(k)$ (властивість 3 твірної функції) без необхідності побудови ряду розподілу випадкової величини.

Приклад 7.21. Два стрільки роблять по одному пострілу по мішені. Ймовірності попадання 1-го і 2-го стрільків відповідно дорівнюють: $p_1 = 0,7$; $p_2 = 0,8$. Побудувати твірну функцію для випадкової величини X – кількість попадань по мішені.

Розв'язання. Складемо ряд розподілу для випадкової величини X .

$$P(0) = q_1 \cdot q_2 = 0,3 \cdot 0,2 = 0,06;$$

$$P(1) = p_1 \cdot q_2 + q_1 \cdot p_2 = 0,7 \cdot 0,2 + 0,3 \cdot 0,8 = 0,38;$$

$$P(2) = p_1 \cdot p_2 = 0,7 \cdot 0,8 = 0,56.$$

Ряд розподілу випадкової величини X матиме вигляд (табл. 7.13):

Таблиця 7.13. Ряд розподілу випадкової величини X

x_i	0	1	2
p_i	0,06	0,38	0,56

Твірну функцію побудуємо двома способами.

1 спосіб

Оскільки випадкова величина цілочислова, то формулою (7.32)

$$\varphi(z) = 0,06 + 0,38 \cdot z + 0,56 \cdot z^2.$$

2 спосіб

Оскільки маємо множину з трьох несумісних подій: $A_1 = \{\text{жодного попадання}\}$, $A_2 = \{\text{рівно одне попадання}\}$, $A_3 = \{\text{рівно два попадання}\}$, які можуть настати в серії з двох експериментів: $\{1\text{-й стрілок зробив постріл}\}$, $\{2\text{-й стрілок зробив постріл}\}$. Ймовірності влучання стрільків $p_1 = 0,7$; $p_2 = 0,8$, а невлучання $q_1 = 0,3$; $q_2 = 0,2$. Тоді за формулою (7.37)

$$\varphi(z) = (0,3 + 0,7 \cdot z) \cdot (0,2 + 0,8 \cdot z) = 0,06 + 0,38 \cdot z + 0,56 \cdot z^2.$$

Відповідь. $\varphi(z) = 0,06 + 0,38 \cdot z + 0,56 \cdot z^2$.